

[J. P. Nielsen.]

fra tysk Side at stemple mig eller stemple hele det danske Folk som et ublufærdigt og umaadeholdent Folk.

Det forekommer mig, at den Slags Ting bør kendte Folk som Hr. H. V. Clausen, der særlig er kendt i Tyskland, forskaane den danske Nation for at fremsætte. Jeg ved, at foruden det tyske Socialdemokrati er der Titusinder af Hjem i Tyskland, som kun har venlige Følelser overfor Danmark, og hvis hele Opfattelse af det danske Folk er denne, at det er et godt Folk, et hjælp-somt Folk, og et Folk, som de sætter den allerstørste Pris paa, og denne Forstaaelse bør vi fra vor Side være med til at udvikle, ikke ved Artikler som den, jeg her har nævnt, søge at slaa i Stykker. Jeg tager baade for mit Parti og for min egen Person Afstand fra en Artikel som den, Lektor H. V. Clausen her har skrevet.

Da nu Spørgsmaalet om de kulturelle Rettigheder for det tyske Mindretal er blevet omtalt her i Aften, vil jeg gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om han tænker paa at følge den Anmodning, som blev fremsat fra Socialdemokratiet, den Gang den højtærede Minister ønskede vort Svar med Hensyn til et af de Krav, der var stillet fra det tyske Mindretal, idet vi opfordrede Undervisningsministeren til at nedsætte et Udvalg eller lade overveje, hvilke Rettigheder det tyske Mindretal eller Mindretallene i det hele taget var berettigede til.

Vi mener nemlig — saaledes ser vi paa det —, at der stilles Krav den ene Gang efter den anden, og fra dansk Side gaar det gerne saaledes, at naar disse Krav stilles, bøjer man af og giver dem noget den ene Gang, men naar de saa kommer igen, giver man dem, om ikke Resten, saa igen en Del. Vi synes for vort Vedkommende, at det var bedre, at vi fik undersøgt, hvorledes Mindretallene er stillet rundt om i de andre Lande, hvilke Rettigheder man har indrømmet dem, hvilke Rettigheder f. Eks. Tyskland har indrømmet de Mindretal, ogsaa det danske Mindretal, som findes indenfor Tysklands Grænser, for at vi paa Grundlag heraf kunde tage Spørgsmaalet op til en fuldstændig Afgørelse.

Det var nemlig ikke det ene Spørgsmaal, der blev tilsendt Partierne, der her var Tale om, men Kravet fra det tyske Mindretal i Nordslesvig var, saa vidt jeg husker, sammensat af 7—8 forskellige Krav. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Undervisningsminister mener, at Spørgsmaalet nu er endeligt afgjort, eller om

Undervisningsministeriet overvejer en samlet Afgørelse af det, man forstaaer ved de Kulturretigheder, som man bør tillægge Mindretallene. Hvis ikke den højtærede Undervisningsminister tænker derpaa, vil vi fra Socialdemokratiets Side i hvert Tilfælde til næste Rigsdagssamling søge at faa Klarhed over disse Forhold og saa fremsætte Krav overfor Rigsdagen.

Saa har jeg et lille Spørgsmaal til den højtærede Finansminister om de sønderjydske Tjenestemænd og deres Stedtillæg. Det er, saa vidt jeg har forstaaet, ordnet paa den Maade, at Tjenestemændene, de overordnede Tjenestemænd, har faaet deres ekstra sønderjydske Stedtillæg forlænget mod at afgive, saa vidt jeg ved, 25 pCt. deraf; de underordnede, de med 120 Kr. og 240 Kr. om Aaret i ekstra Stedtillæg, har faaet Lov at beholde det hele. Men der er, uden at nogen rigtig, tror jeg, har lagt Mærke til det, truffet den Ordning, at ikke alle de sønderjydske Tjenestemænd har dette Stedtillæg. Jeg forstaaer meget godt, at det er ikke de ny tilkomne, der skal have det. Det er de gamle, der var dernede fra Begyndelsen af. Men der er hele Kommuner, hvor Tjenestemændene slet ikke faar noget, hvor man vist regner efter, hvor meget Skatteprocenten er, hvor meget der betaales i Husleje o. s. v. Men jeg vil dog gerne henstille — det er meget muligt, det forstaaer jeg nok, at det Spørgsmaal ikke kan lade sig ordne nu, for det er enten gennem Cirkulærer eller Love blevet ordnet — til den højtærede Finansminister, at man tager Spørgsmaalet op, om man ikke kan lade de underordnede, der har haft Stillingen dernede fra Genforeningen af, faa dette Tillæg; de overordnede faar det alle sammen, hvor de befinder sig. Det er nemlig givet, at de, der ikke faar noget, er utilfredse, og det er der ikke noget at sige til. Jeg vil i alt Fald henstille til den højtærede Finansminister at tage dette Spørgsmaal op.

Korsgaard: Den Erklæring, som Finansudvalget i Dag har afgivet angaaende Tillægsbevillingsloven, har givet to ærede Medlemmer Anledning til nogle Bemærkninger, og jeg vil ogsaa gerne knytte nogle Bemærkninger til Erklæringen, dog i særlig Grad til de ærede Medlemmers Bemærkninger. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hauge, at det er jo overmaade rart at faa et godt Raad. Det er en stor Behagelighed at træffe Venlighed, særlig en Venlighed, som giver sig Udtryk i, at den, der vil yde Venligheden, virkelig vil yde noget.